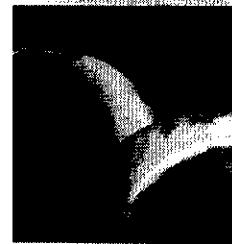
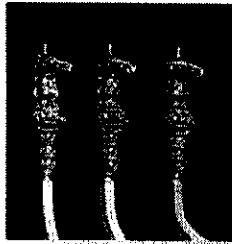

INSTITUTE
FOR
JEWISH
CONTINUITY

OPPORTUNITIES FOR LIFE-LONG LEARNING

7504 SEVEN MILE LANE • BALTIMORE, MD 21208

410-415-3755 • INFO@GOIJC.ORG • WWW.GOIJC.ORG

Purposeful Prayer: Appreciating the Amidah Birchas HaMinim: Against Heretics/Slanderers

*February 3, 2014
Rabbi Shmuel Silber*

This Series is sponsored by:

*Richard Simon in memory of his grandmother,
Elka Frieda bas Chana a'h*

*The Toso Family
in memory of Karyn Toso's father Eliyahu Gershon ben Feivel ha Cohen z'l*

THIS COURSE IS DEDICATED IN MEMORY OF:

אסטר חייה זל בת צבי ופרומה עלקא פיניא בת מאיר ופשא לאח זל נח בן אברהם ופייגא זל

תמה נשמותם צורחות בצרור החיים

MAY THEIR SOULS BE BOUND IN THE EVERLASTING BOND OF LIFE

Against Heretics/Slanderers - ברכת המינים

1. שמונה עשרה-ברכת המינים (ברכה שתים עשרה)

ולמלשינים אל תהי תקווה, וכל הרשעה פרגע תאבד, וכל אויביך מהרה יפרקו, ותזדים מהרה מעהך ותשבר ותמגר ותכני עבירה בימינו. ברוך אתה יי', שבר אויבים ומכני עזדים.

For the slanderers let there be no hope, and may all wickedness perish in an instant. May all Your people's enemies be swiftly cut down. May You swiftly uproot, crush, cast down and humble the arrogant swiftly in our days. Blessed are You, Lord, who destroys enemies and humbles the arrogant.

2. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף כה עמוד ב

תנו רבנן: שמעון הפקולי הסדיר שמונה עשרה ברכות לפני רבנן גמליאל על הסדר ביבנה. אמר להם רבנן גמליאל לחכמים: כלום יש אדם שיודע לתיקן ברכת המינים? עמד שמואל הקטן ותקנה, לשנה אחרת שכחה ... והש קיש בה שתים ושלש שעות ולא העלהה. אמר לא העלהה? והאמיר רבי יהודה אמר רב: טעה בכל הברכות כלן – אין מעליין אותו, בברכת המינים – מעליין אותו, חישין שמא מין הואה שאני שמואל הקטן, דאייהו תקנה.

3. רמב"ם הלכות תפילה ונשיאות כפim פרק ב הלכה א

בימי ר'ג רבבו האפיקורוסין בישראל והיו מציירים לישראל ומסיתין אותן לשוב מאתרי השם, וכיון שראה שזו גדולה מכל צרכי בני אדם עמד הוא ובית דינו ותקין ברכה אחת שתהיה בה שאלה מלפני השם לאבד האפיקורוסין וקבע אותה בתפלה כדי שתהיה ערוכה בפי הכל, נמצאו כל הברכות שבתפלה תשע עשרה ברכות.

4. יהל ישראל שע"ט

לאחר שסודרו אותן שמונה עשרה, ראה רבנן גמליאל, שהיה נשיא ישראל (א) בתקופת הסנהדרין ביבנה, כי חסירה התיחסות בתפילה כנגד הכהנים שהתרכזו באותה עת. בדורות האחראנים לבית שני, וביתר שאת בתקופה שלאחר החורבן – עשו ופרחו כתנות שונות ומשונות בעם ישראל: עדוקים, ביטחונים, איסיים, נוצרים וכדו. החשש הגadol היה, שבמשך הזמן ייטשטשו הגבולות בין מותר לאסורים בין טהורים. כמו כן, התרכזו מקרי ההלשנה והבגדה בעם ישראל. אוחתם אפיקורוסים ועחבי הרה, הצרו ריבות לעם, הרוויל בלוא הבי. מן הסתם לא חסרו גם חלשי אופי, שרצו להחניך ולמעזוא חן בעיני השלטון הנוכרי.

מסיבות אלה, רצה רבנן גמליאל להכניס לסדר התפילה, בקשה מיוחדת (ב) לאיבוד אותם מלשלינים ומיניהם. מטרת התפילה היא, לבטא את החומרה שבתופעת המלשלינים, ולהזדד את סכנת הכפירה בתורת משה, ובמשמעות שהועברה בעל פה.

על כן, לאחר שסודרו שמונה עשרה הברכות – "אמר להם רבנן גמליאל (ג) לחכמים (שם): כלום יש אדם, שיודע לתיקן ברכת העזדים?" – מי יכול ליטול על עצמו את המשימה, לתיקן ברכה שתבלול בקשה לאיבוד אויביו של מקום?

"עמד שמואל הקטן ותקנה".

5. תלמוד ירושלמי (וילנא) מסכת סוטה פרק ט
ולמה נקרא שמו קטן לפני שהוא מקטין עצמו.

6. יהל ישראל (שם'-שם'ח)

במסכת סנהדרין (יא ע"א) מובאת עובדה, הממחישה לנו את גודל ענותנותו של שמואל: "מעשה ברבן גמליאל אמר: השבימו לי שבעה לעלייה". נשיא ירושל בקש, כי לחרב בבורך ועליו אלו שבעה מגולי ישראל, על מנת להשכים ייחדו על העורק לעבר את השנה. למחורת "השכים ומעא שמונה" – נספ חכם, שלא היה צריך להימצא שם. אמר: מי הוא שעלה שלא ברשותי – ירדן! אל יימצא כאן אדם שלא אמור להימצא.

"עמד שמואל הקטן ואמר: אני הוא שעליתי שלא ברשות". אני מודה באשמה – אני הוא החכם שלא החומן.อลום זולא עבר את השנה עלייה, אלא למדוד הילכה למעשה החורבתי" – הרצין למדוד כיצד עבר את השנה, והוא שומר ביסוד בניסתי לאסיפה זו ללא הזמנה.

"אמר לו רבן גמליאל: שב בני, שב. ראיות כל השנים להתחבר על זך, אלא אמרו חכמים: אין מעברין את השנה, אלא במזמנין לה". אם מזמינים את שבעת גדולי ישראל, שמואל הקטן עריך להימצא בינויהם.

מוסיפה הגמרא ואומרת: "ולא שמואל הקטן הוה, אלא איןיש אחרינא" – שלא נטעה לחשוב, כי אכן, שמואל הקטן היה אותו חכם שלא החומן. שמואל הקטן היה מאותם שבעה, שנבחרו לעבר את השנה. אם כן, מרו"ע "התנדב להדורות על מה שלא עשה?

"זמחמות-כיסופה הוא עדבר" – הוא לא רעה שהחכם שלא החומן יתרביש, בקר שייאלץ להדורות בפומבי ולעוזב את האסיפה. لكن נטול את האשמה על עצמו. הוא היה מוכן לטפוג בושה, ובלבך שלא תיגרם בושה לוולתו. לא בכדי זכה שמואל לתואר הגדול: "הקטן".

7. תלמוד ירושלמי (וילנא) מסכת סוטה פרק ט
ויש אומרים לפי שמעט היה קטן ממשוֹאַל הרמתו וכשנת היה אומרים עליו הוּא עני חסיד תלמידו של היל הזקן.

8. יהל ישראל שם'ח

התנגן שמואל התנסה למדרגה רמה כל כר, עד ש"גadol מרנן שמו" – הוא לא בונה "רבי" כשאר התנאים (הרחה בעניין זה, בפרק א' משה ט"ו). אדרבה, הוא וכח לתואר "הקטן", שנדע, כי מעלו היה אך במעט פחות ממעלת שמואל הנבניה.

לא ייפלא אפוא, כי כאשר "פעם אחת היה מסובין (חכמי ישראל) בעליה ביבנה, נתנה עליהם בת קול מן השמים: יש כאן אחד שרاري שתשרה עליו שכינה, אלא שאון דורו זכאי לכך". לאיש מהנוכחים לא היה ספק למי הכוונה – "נתרנו חכמים את עיניהם בשמוֹאַל הקטן" (סנהדרין ט).

למעשה, שמואל הקטן אכן זכה לדרגת נבואה, וביפוי שמעידים חכמינו (שם), כי בשעת מותו עפה ברוח הקורש את הפורענות העתידות לבוא על הדור. הוא

זהה את טופס הקשה של רבנן שמעון בן גמליאל ורבי ישמעאל, וכן של תנאים נוספים מעשרה הרוגי המלכות. הוא גם התריע על צורות גדולות, הממשמשות ובאות על כל ישראל (ראה פרק א' משנה יי').

9. מסכתות קטנות מסכת שמחות פרק ח

וכשמת שמואל הקטן תלו לו מפתחו ופנססו בארכנו מפני שלא היה לו בן, והיה רבן גמליאל ורבי אלעזר מספידין עליו, ואמרו על זה נאה לבכות, ועל זה נאה להתאבל, כשההמכלים מתים מניחין כתריהם לבניהם, עשירים מתים ומניחין עוזרים לבניהם, שמואל הקטן נטל כל חמודות של עולם וזהך לו.

10. משנה מסכת אבות פרק ד משנה יט

শמוֹאֵל הַקָּטָן אָמַר (משלי כד) בְּנֶפֶול אֹיְבָךְ אֶל תִּשְׁמַח וּבְכַשְׁלֹו אֶל יָגֵל לְבָךְ פָּנִים יְרָאָה ה' וְרֻעַ בְּעִינָיו
והшиб מעליו אפו:

Shmuel HaKatan used to quote: "If your enemy falls, do not rejoice; if he stumbles let not your heart be glad; lest the Lord see it and be displeased; and divert His wrath from him to you."

11. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף י עמוד א

הנהו ברינוי דהו כשבותה דרבבי מאיר והוא מצערו ליה טובא, דוה קא בעי רבי מאיר רחמי עליוהו כי היכי דלימותו. אמרה ליה ברוריא דביתהו: מי דעתך? – משום דכתיב: יתמו חטאיהם, מי כתיב חוטאים? חטאיהם כתיבו ועוד, שפיל לסייעיה דקרה: ורשעים עוד איןם, כיון דיתמו חטאיהם – ורשעים עוד איןם אלא, בעי רחמי עליוהו דלהדרו בתשובה – ורשעים עוד איןם. בעא רחמי עליוהו והדרו בתשובה.

12. יהל ישראל שעט

Ⓐ מפלת הרשעים היא הדבר האחרון שעליינו לחפות בו. תחילת עליינו להתפלל לחזרתם בתשובה, להכורות בעובדה כי ה' הוא האלוקים, וכי עם ישראל נשאי שמו בעולם.

Ⓑ מיהו האדם שיכל לתקן תפילה מעין זו? – הוא אומר אדם שחף מכל גניעת אישית, שאינו נגע בהוא זה ברצון לנקמה ובשמחה לאיד. ורק אדם שנקי מכל רבב, יכול לחבר בקשה שכל כוונתה לשם שמיים.

Ⓒ זה הפשט הנכון של שאלת רבן גמליאל "כלום יש אדם שיודע לתקן ברכת הצדוקים?" – אין הוא מחפש חכם שהתברך בלשון רוחות או בכתיבת נמלצת. הוא מחפש אדם זך ונפש ובר לבב, אשר יהיה ברור לו עצמו ולכלום, שרק טובת כלל ישראל והרצון לגילוי מלכויות שמיים, הם שעומדים לצד עיניו.

Ⓓ כת ברור, כי האיש, המתואות מכל למשימה לחבר תפילה כנגד המינים, הוא שמואל הקטן. האיש, שמעולם לא קנה לו שונאים אישיים, משום שהקטן עצמוני כנגד כל אחת. האדם, שאין כל ימיו את המסר של שלמה המלך "בנפול אוייביך אל תשמה" – הוא זה שעריך לחבר תפילה כנגד אויביך עם ישראל ומחללי שם שמיים.

(2) מהי מגמת הברכה לכל הדורות?

13. נתיב בינה 321. בעל "עירות דבר" כתוב: "ישום אל לבו שיתה נער מינות ישראל ושיהיה מאמנים בחורת שבכתב ושבבעל פה אמונה בליך דופי, ולא יהיה בקרבתם שרש פרה ראש ולעונה" (חווזה דברים כת' 17) להמרות פי חכמי ישראל להשלמים המלמדים תורה ברבים.